VRSTE BESED V DEŽELI BESEDNJAK

Nekoč v daljni deželi Besednjak so živeli Samostalniki, Pridevniki, Glagoli, Zaimki, Števniki, Prislovi, Vezniki, Predlogi, Medmeti in Členki. Pravilo v tej deželi je bilo tako, da se med sabo niso smeli pogovarjati, se videvati, živeti v istem bloku, še posebej pa je bila prepovedana poroka med njimi.

Nekega dne sta se po pomoti zaletela Ženski Spol Samostalnika in Glavni Vrstilni Števnik, ki je bil mimogrede tudi županov sin. Seveda sta se oba začela takoj opravičevati, nato pa sta se pogledala v oči in se zgrozila. Glavni Vrstilni Števnik se je začel dreti na ubogo prebivalko klana Samostalnikov. Glavni Vrstilni Števnik se je drl: »Jaz sem bil prvi tukaj in vi ste se prvi zaleteli vame in potem ste me tudi prvi ogovorili, čeprav je vaše druge najpomembnejše pravilo, da tega ne smete storiti!« Ženski Spol Samostalnika pa mu je odvrnila: »Kdo ali kaj ste vi, ne vem in mi je tudi vseeno. Vem pa, da sva midva kot dvojina dovolj odgovorna, da ne glede na to, s kom ali s čim sva se zaletela prevzameva odgovornost.« Glavni Vrstilni Števnik se s tem ni strinjal, zato sta odšla na sodišče.

Na sodišču jima je sodil vrhovni sodnik Glagol. Odvetnik Glavnega Vrstilnega Števnika je bil Pridevnik, odvetnik Ženskega Spola Samostalnika pa Zaimek. Za prvo in edino pričo so poklicali Prislov. Prvi odvetnik, ki se je lotil priče, je bil Pridevnik. Pričo je spraševal vse mogoče, kakšno je bilo število udeležencev, kateri izmed udeležencev se mu zdi kriv, bolj kriv ali celo najbolj kriv, čigava krivda ima večjo težo. Prislov pa mu je odgovarjal, kam je kdo stekel, kdaj in kako sta se zaletela … Nato se je priče, Prislova torej, lotil še Zaimek, odvetnik Ženskega Spola Samostalnika. Spraševal ga je o tem, kdaj se je kdo zaletel, kaj natančno se je zgodilo, kdo je bil tisti, ki je povzročil nesrečo. Prislov mu je odgovoril enako kot prejšnjemu odvetniku.

Iz porote se je kar naenkrat oglasil glas Veznika: »Medtem ko vi tukaj samo sedite in sodite tema bebcema, čeprav bi se to dalo rešiti tudi drugače, zunaj vlada škandal. Če bi mislite, da je tako prav, boste še obžalovali.« le nekaj sekund po končanem »govoru« so varnostniki prijeli Veznik in ga vrgli ven iz sodne dvorane.

»Uh, tole je bila pa zahtevna odločitev,« je rekel Medmet, ki je bil prvi porotnik. »Zaradi tega Veznika sem moral med obiskom babice znova prihiteti sem,« je dodal tretji porotnik Predlog. Ubogi Členek je moral odločitev porote (ki se je iz treh zmanjšala na dva člana) odnesti sodniku Glagolu. Členek pa se je zgovarjal: »Pa saj je že skoraj čas za kosilo. Res bi moral že oditi domov.« A v vsakem primeru je moral odločitev odnesti sodniku. Sodnik Glagol je začel: »Midva, člana porote, sva se odločila, da tako več ne gre. Misliva, da govoriva v imenu vseh (no, vsaj večine), ki tu prebivajo. Sprejmeva nov zakon, ki se glasi: Vsaka vrsta besede se lahko druži, živi in poroči z drugo vrsto besede, če je taka njena volja.
Celotna dvorana je za nekaj sekund osupnila, nato pa so vsi vzklikali od veselja. Celo vsi župani so si segli v roke in se prvič pogovorili.

… Čez nekaj mesecev …
Vsi v deželi Besednjak so bili srečni in zadovoljno so se družili. Pridružili pa so se jim tudi novi prebivalci Stavki. Nastajati so začele Povedi, Povesti, Pravljice … Se spomnite naših prepirljivcev s sodišča? Prav onadva sta bila tista, ki sta se prva poročila. Mislim, da jima vsi želimo lepo prihodnost. No, zdaj pa se le hitro naučite vse vrste besed.

Špella Deželak, 9. b